

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.I.20.032/2025/6.

A felperes: Felperes1 (cím2)

A felperes jogi képviselői:

Kaposi Ügyvédi Iroda (cím13) és

Dr. Csapó Dávid ügyvéd (cím14)

Az alperesek: Alperes1

(cím1) I. rendű

Alperes2 (cím3) II. rendű

Az I. r. alperes jogi képviselője:

Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (cím16)

A per tárgya: vételártartozás megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, P.20.157/2023/73. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

I. r. alperes, 77.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkező részét nem érinti, megfellebbezett indokolási részében helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tekintette irányadónak a fellebbezési eljárásban, mely szerint az I. r. alperes 2021. január 19-én a felperes „cégl” Kft-ben meglévő kizárólagos tulajdonát képező 3.500.000 forint névértékű üzletrészre és a közös tulajdonú üzletrész felperes tulajdonát képező 60.000/100.000 tulajdoni hányadára üzletrész vételi szándéknyilatkozatot tett.

[2] Az I. r. alperes 2021. február 5-én üzletrész átruházási szerződéssel megvásárolta a felperes „cégl” Kft-ben meglévő kizárólagos tulajdonát képező üzletrészt 80.617.978 forint vételárért, a „cégl” Kft-ben meglévő közös tulajdonú üzletrész felperes tulajdonát képező tulajdoni hányadát 1.382.022 forint vételárért. Az üzletrész átruházási szerződés szerint az üzletrésze tulajdonjoga 2021. március 1. napjával száll át az I. r. alperesre, aki kötelezettséget vállalt arra, hogy a vételárból fennmaradó 46.000.000 forint vételár hátralékot legkésőbb 2021. december 31. napjáig megfizeti a felperesnek. Az I. r. alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget a megjelölt határidőig.

[3] A felperes és II. r. alperes, mint az I. r. alperes ügyvezetője 2021. február 5. napján, majd 2021. szeptember 30. napján készfizető kezességi szerződéseket kötöttek, amely szerint a II. r. alperes készfizető kezességet vállalt az I. r. alperes által teljesítendő mindösszesen 82.000.000 forint üzletrész vételár megfizetéséért. Az I. r. alperes felszámolás alá került, felszámolóbiztos a felperes bejelentésére a 46.000.000 forint összegű követelést 2024. március 28. napján pertől függő hatállyal vette nyilvántartásba.

[4] Felperes módosított kereseti kérelmében 46.000.000 forint vételár részlet és ezen összeg után 2022. január 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az I. r. és II. r. alpereseket.

[5] Az I. és II. r. alperesek ellenkérelmükben hibás teljesítésre alapított kifogást terjesztettek elő.

[6] Az elsőfokú bíróság 20. sorszámú végzésével felhívta a felperest és egyetemlegesen az alpereseket, hogy helyezzenek elnöki letétbe 20.000-20.000 forint tanúdíj előleget.

[7] 40. sorszámú végzésében arra hívta fel az alpereseket, hogy – a szakértői bizonyítás mellőzésének terhe mellett – helyezzenek elnöki letétbe 800.000 forint szakértői díjelőleget.

[8] Az alperesek helyett az cég2 Kft helyezte letétbe a felhívásban szereplő díjelőleget, melyet a törvényszék gazdasági hivatala EL00351/2023. és EL00352/2023. elnöki letéti számon vett letétbe.

[9] Az elsőfokú bíróság felhívására szakértől igazságügyi szakértő munkatervet készített és arról díjjegyzéket állított ki.

[10] Az elsőfokú bíróság 63. számú végzésével szakértől igazságügyi szakértő részére 69.580 forint díjat és költséget állapított meg és kiutalta a szakértő részére az EL.00352/2023. elnöki letéti számon kezelt összegből, majd 65. számon felhívta a gazdasági hivatalt, hogy az EL00351/2023. elnöki letéti számon kezelt 20.000 forintot és az EL00352/2023. elnöki letéti számon kezelt 730.420 forint maradványösszeget utalja vissza a letevő egyéb érdekelt2 részére. Az EL00333/2023. elnöki letéti számon kezelt 20.000 forint összeget a felperes részére utaltatta vissza.

[11] Az I. r. alperes a 65.számú felhívás kijavítását kérte oly módon, hogy az EL00351/2023. elnöki letéti számon kezelt 20.000 forintot és az EL00352/2023. elnöki letéti számon kezelt 730.420 forint maradványösszeget a felszámolója részére utalja vissza a bíróság.

[12] Az elsőfokú bíróság tájékoztatta az I.r. alperest, hogy az EL00351/2023. elnöki letéti számon kezelt 20.000 forint és az EL00352/2023. elnöki letéti számon kezelt 730.420 forint maradványösszeg visszautalása az elnöki letétbe befizető személynek történhet. Azt is közölte, hogy a visszautalásról nem hozott határozatot, ezért annak kijavítására nem kerülhet sor.

[13] Az I. r. alperes ezt követően eljárás szabálytalansága miatti kifogással élt a letéti összegek cég2 Kft részére történő kiutalása miatt.

[14] Az elsőfokú bíróság 71. sorszámú 65. számú felhívásával azonos tartalommal meghozott, nem fellebbezhető végzésével ismételten rendelkezett a letéti összegek cég2 Kft részére történő visszautalásáról. A végzés indokolása szerint a letéti összegek felhasználására az eljárás során már nem kerül sor, így elnöki letétben tartásuk szükségtelen. Az elnöki letét visszautalása a letevő (befizető) részére történhet, vagy a letevő (befizető) rendelkezése alapján megjelölt személy részére. Az I.r. alperes nem azonos a letevő (befizető) személyével, a bíróságnak a befizető egyéb érdekelt2 visszafizetésre vonatkozó rendelkezéséről nincs tudomása. Az I.r. alperes – mivel az elnöki letétről szóló értesítések alapján nem befizetője a letéteknek – nem jogosult rendelkezni az elnöki letétek összegének visszautalásáról.

[15] Az I. r. alperes ezt követően újólaj eljárás szabálytalansága miatti kifogásban sérelmezte a letétek cég2 Kft részére történő visszautalását.

[16] Az elsőfokú bíróság az I.r. alperes eljárás szabálytalansága elleni kifogását elutasította, majd 73. számú ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen

fizessenek meg felperesnek 46.000.000 forintot, és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig az adott félre a félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelemi kamatot.

Kötelezte az I. és II. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg felperesnek 15 napon belül 2.000.000 forint első- és másodfokú perköltséget, ezt meghaladóan peres felek maguk viselik az eljárás iránt felmerült költségeiket.

[17] A lefolytatott bizonyítás alapján az alperesek árleszállítási és kártérítési igényét is alaptalannak találta, ezért az I. r. alperest, mint vevőt [Ptk.6:216. § (1) bekezdés], a II. r. alperest, mint készfizető kezest [Ptk. 6:416. § (1) bekezdés] egyetemlegesen kötelezte a 46.000.000 forint vételár hátralék felperes részére történő megfizetésre.

[18] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[19] Az I. r. alperes eljárás szabálytalansága elleni kifogásra tekintettel az ítélet indokolásának [40] bekezdésében is megállapította, hogy a felhasználásra nem került szakértői díjelőleg annak a részére jár vissza, aki azt elnöki letétbe helyezte.

[20] Az ítélet indokolásával szemben az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság P.20.157/2023/71. sorszámú végzését akként változtassa meg, hogy az EL00351/2023. elnöki letétszámon kezelt 20.000 forintot és az EL00352/2023. elnöki letéti számon kezelt 730.420 forintot a cég3 Kft. Bank1 Nyrt. által vezetett számlaszám1 számú bankszámlájára utalja vissza. Kérte továbbá az ítélet indokolása [40] bekezdésének megváltoztatását akként, hogy abban rögzítésre kerüljön, a felhasználásra nem került szakértői díjelőleget a bíróság az I. r. alperes részére az I. r. alperes által megjelölt teljesítési helyre köteles visszautalni.

[21] A fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a bíróságon kezelt letétekről szóló 27/2003. (VII. 2.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) elnöki letétként kezelt összegek visszautalására vonatkozó rendelkezéseit, amikor a letéti összegeket nem az általa megjelölt számlára utalta vissza. Kifejtette, hogy a letéti összegek befizetésével közte, mint letevő és a törvényszék, mint letéteményes között letéti jogviszony jött létre. Az egyéb érdekelt2 nem vált a peres eljárás részesévé, ezért a letéti összegekkel kizárólag ő rendelkezhet. Álláspontja szerint annak nincs jelentősége, hogy a szakértői díjelőleg és a tanúdíj a közte és az egyéb érdekelt2 közötti jogviszony alapján az egyéb érdekelt2 bankszámlájáról került átutalásra. Az egyéb érdekelt2 ugyanis az ő javára utalta át ezeket az összegeket, de ezzel nem lépett a közte és a törvényszék között létrejött letéti jogviszonyba.

[22] Arra is hivatkozott, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírná, hogy a letéti összegek kizárólag arra a számlára utalhatók vissza, amelyről befizetésre kerültek. Idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 6:54. § (1) bekezdését, valamint az IM rendelet 37. § (4) bekezdését, mely szerint „a letét kiadása jogosultnak történő kifizetése után fennmaradó összeg (maradvány összeg) a letevőt illeti”. Előadta, hogy nem az a személy tekintendő letevőnek, aki a letéti összeget ténylegesen átutalja, hanem az a személy, akinek a kötelezettsége a letéti összeg megfizetése.

[23] A fellebbezés nem megalapozott.

[24] Az ítéltábla az I. r. alperes fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 376. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. Az I. r. alperes fellebbezésének korlátaira figyelemmel a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az elsőfokú bíróság 73. sorszámú ítélet indokolásának [40] bekezdésére vonatkozóan gyakorolta, illetőleg az elsőfokú eljárás során hozott 71. sorszámú végzést vizsgálta felül (az eljárás szabályosságát vizsgálta).

[25] Az ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság a tanúdíj és a szakértői díjelőleg letétbe helyezésére vonatkozó felhívását a bizonyítással járó költségek előlegezésére a Pp. peres felet kötelező 78-79. §-ai alapján adta ki. Az IM rendelet elnöki letétre vonatkozó szabályai a Pp. fenti rendelkezéseinek végrehajtására szolgálnak és azt a tipikus esetet szabályozzák, amikor a költség előlegezésre köteles bizonyító fél (letevő) azonos a letéti számlára befizető személyével.

[26] Sem a Ptk., sem az IM rendelet nem tiltja, de nem is szabályozza a díj összegének a befizetésre kötelezett helyett, az ő javára más által történő teljesítését.

[27] Az vélelmezhető, hogy a letétbe történő befizetéssel a befizető a hozzájárulását adta ahhoz, hogy a bíróság a letétbe helyezett összeget a bizonyító felet terhelő bizonyítással járó költségek fedezésére használja fel, de önmagában a Ptk. és az IM rendelet bírósági letétre vonatkozó szabályaiból nem vonható le az a következtetés, hogy a letétbe befizetéssel a felhasználás hiányában letétben maradt összegre is a bizonyításra köteles félnek juttatta a befizető.

[28] A letét visszautalására vonatkozó eljárás kereteit meghaladja annak megállapítása, van-e a harmadik személy befizető és a befizetésre kötelezett között olyan jogviszony, mely alapján a letétben maradt összegre a bizonyító fél igényt tarthat.

[29] A fentiek alapján az I. r. alperes részére akkor lenne kifizethető (és nem visszafizethető) a letéti összeg, ha külön bizonyítás nélkül megállapítható lenne, hogy a befizető egyéb érdekelt² egyértelműen a javára vonatkozó visszafizetési rendelkezést tett.

[30] Az ítéltábla mindemellett rámutat arra is, hogy az I. r. alperes tévesen hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy egyedüli kötelezettje volt a letéti jogviszonynak. Az elsőfokú bíróság ugyanis 20. és 40. sorszámú végzésében is az alpereseket egyetemlegesen hívta fel díjelőleg letétbe helyezésére.

[31] Az ítéltábla kiemeli, hogy az I. r. alperes attól nincs elzárva, hogy a letétet befizető és a közte fennálló jogviszony alapján a letétként befizetett összeget jelen peres eljáráson kívüli eljárásban igényelje a befizetőtől.

[32] Mindezek alapján az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg az I. r. alperes által hivatkozott Ptk. 6:54. § (1) bekezdésében írtakat, valamint az IM rendelet 37. § (4) bekezdésében és 42. § (1) bekezdésében rögzítetteket, és a Pp. 346. § (5) és (6) bekezdésében írtak szerinti ítélet indokolási kötelezettségét is teljesítette.

[33] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a Pp. 383. § (2) bekezdés, valamint a 386. § (4) bekezdésében írtakra utalva hagyta helyben.

[34] Az I. r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a fellebbezési eljárással kapcsolatosan felmerült költségeit a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében maga köteles viselni.

[35] Az ítélettel szemben a Pp. 365. § (2) bekezdése szerint fellebbezésnek nincs helye.

[36] Az I. r. alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 48. §-a alapján 8.000 forint fellebbezési illetéket rótt le, melyet és egyéb másodfokú eljárásban felmerült költségeit az eredménytelen fellebbezés folytán viselni köteles. A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, nem számított fel a másodfokú eljárásra költséget, ezért az ítéltábla a javára másodfokú perköltségről nem döntött.

Győr, 2025. június 26.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Bartus Erika s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró